

VINERI, SAMBATA, DUMNICA! - trei zile din "Saptamana Mare" -

pastor : Florin Ianovici

Introducere:

De când vocea lui Dumnezeu răsuna în grădina Edenului întrebând: "*Unde ești?*", Gen.3: 9, de atunci planul Lui pentru sufletul omului era alcatuit. Isus plin de durere rostește în fața ucenicilor următoarele cuvinte: "*Dar cum se vor împlini scripturile care zic ca așa trebuie să se întâmple*"? Matei 26:54, căci "*Toate aceste lucruri s-au întâmplat ca să se îplinească cele scrise...*" Matei 26: 56

În trei zile avea să fie rescrisă istoria omenirii. În trei zile cruciale avea să fie deschisă o cale nouă omenirii. O cale croită prin voința lui Dumnezeu arătată în fiul sau Preaiubit, Isus Hristos. "*Acolo se va croi o cale, un drum care se va numi Calea cea Sfântă: nici un om necurat nu va trece pe ea, ci va fi pentru cei sfinti...*" Isaia 35:8

Dar această cale s-a croit în trei zile cruciale pe care le-a cunoscut omenirea: **vineri, sâmbătă, duminică!** Trei zile pământești...!

Conținut:

1. VINERI

Cum începe ziua de vineri? Din grădina Ghetimani undeva puțin după miezul nopții când Iuda, vânzătorul vine împreună cu o gloată de oameni înarmați cu ciomege și săbii, *care au pus mâinile pe Isus și l-au prins. "Atunci toți ucenicii l-au părăsit și au fugit"*. Matei 26: 56. În această vânzare există ceva atât de uman. Specific omului. Iuda s-a arătat și s-a dus la Mântuitorul. S-a apropiat, l-a prins de umeri și l-a sărutat. Deja cel rău stăpânea inima lui Iuda. Planul era întocmit. Alegerea stabilită. Dar Isus se cutremură de gestul lui Iuda. "*...cu o sărutare vinzi tu pe Fiul omului?*" Luca 22:48. Într-o zi un fiu risipitor se întoarce acasă. Tatăl l-a zărit de departe. Așa este dragostea. Are privirea antrenată. Fiul a fost îmbrățișat de tată care "*l-a sărutat mult*", Luca 15:20. Un sărut al iertării. O pildă despre dragostea tatălui ceresc care cuprinde în brațe fii risipitori. Pe care îi sărută cu dragoste de părinte. Un sărut al iertării. Iuda se apropie să îl îmbrățișeze pe Isus și îl sărută. Un sărut josnic, al trădării. "*Cu un sărut... Iuda?*" Nu putea fi altceva? Sub un sărut o inimă întunecată. Așa e omul. Poate zâmbi, poate vorbi frumos, te poate îmbrățișa, dar inima să fie rea.

L-au dus la marele preot Ana unde unul dintre aprozi l-a palmuit pe Isus. Pe seama nevinovatului Isus a încercat aprodul slugarnic să își construiască o imagine în fața marelui preot. Isus nu a răspuns în opinia lui cuviincios. Slugărnicia are limbajul ei. Și palmuiește pe unii și pe alții și azi. Ce contează adevărul? Lui să îi fie bine.

L-au dus la marele preot Caiafa si l-au învinuit. L-au scuipat in față, l-au bătut cu pumnii si l-au pälmuir, zicand: *"Hristoase, prorocește-ne cine Te-a lovit? Matei 26: 68.* Este uimitor faptul ca aceste evenimente se petrec în timpul nopții. Undeva după ora 12. Câtă ură trebuie să fi strîns preoții în inimă. Să ai atîtă energie în a striga, a pälmui, a bate cu pumnii, a scuipa și a aduce injurii la aceea oră tîrzie din noapte! Inima nu are odihnă când este să urască.

Spre ziuă au făcut sfat impotriva lui Isus, nu ca să îl judece, ci *"ca să îl omoare"* Matei.27 : 1.

L-au legat si l-au dat in mana dregătorului Pilat din Pont;

Pilat l-a trimis la Irod care stapănea ținutul Galileii de unde era Isus. Irod l-a primit pe Isus cu gînd ca va vedea o minune. Un fel de spectacol la care nu plătești billet. Dar Mântuitorul a tăcut. I-a pus Irod multe întrebări dar Isus nu a răspuns nimic. Preoții și cărturarii cei mai de seama *"il părau cu înfierbantare* spune cuvântul. Luca 23:10 Apoi Irod și-a aratat fața adevărată: *"se purta cu dispreț și după ce și-a bătut joc de El l-a îmbrăcat cu o haină stralucitoare și L-a trimis înapoi la Pilat. În ziua aceea, Irod și Pilat s-au împrietenit unul cu altul căci erau învrăjbiți între ei înainte. Luca 23: 12.*

Iată un lucru semnificativ. Doi făcători de rele, Irod și Pilat, doi oameni interești de pozițiile lor pământești, ajung să se împrietenească. Pe seama nevinovatului Isus. Pentru mulți oameni Pilat apare ca o victimă a unei situații de constrângere. El are un gest de a încerca să îl elibereze pe Isus. Dar această mențiune din Evanghelia lui Luca aduce lumină în privința adevăratului caracter al lui Pilat. Se împrietenește cu Irod cu prilejul acestui simulacru de proces.

Pilat a pus să îl bată pe Isus. Cu nuiete, cu biciu, a fost legat si bătut. Rănile Sale au picurat sânge. Gemetele Sale nu au smuls nici un regret. Măinile Sale nu s-au mai lăsat pe creștetul cuiva pentru a aduce vindecare, sau binecuvantare ci au fost legate cu funii. Ca un miel pe care îl duci la tăiere. El nu a deschis gura deși era chinuit și asuprit. Aproape că inima strigă: destul! E prea mult! Dar calvarul Mântuitorului Isus era departe de a se fi sfârșit.

Apoi a fost dus în pretoriu, l-au desbrăcat de hainile Lui si l-au îmbrăcat cu o haină stacojie, au împletit o cunună de spini, au pus-o pe cap si l-au pus o trestie în mâna dreapta. Apoi îngenunchiau in fața lui și își bătea joc de El spunând: *"Plecaciune Ție Împaratul iudeiilor"*. Matei.27 :29-30 . Și scuipau asupra Lui si-l băteau în cap.

Apoi a început ultimul drum pământesc al lui Isus. Drumul spre Golgota.

I-au pus crucea în spate si l-au silit sa meargă. Ajunși la Golgota, L-au întins, l-au străpuns cu piroane în încheieturile mâinilor și l-au ridicat pe cruce. I-au pironit picioarele cu piroane de 13-18 cm. Umerii au fost dislocați. Ca să respire trebuia să se împingă în picioarele străpunse altfel cutia toracică nu se umplea cu aer. Piroanele din picioare s-au oprit în oasele tarsiene. Setea era cumplită. Din cauza biciuirii era în soc hipovolemic. Ca urmare a șocului hipovolemic inima galopa pentru a pompa sangele care nu mai era acolo. Tensiunea arterială a scăzut provocând o stare de leșin sau colaps, iar rinichii nu mai lucrau. Isus suferise o hematidroză atunci când

in Ghetimani ca urmare a unui chin sfâșietor ,ca de moarte, s-au eliberat în organism substanțe chimice care au rupt capilarele din glandele sudoripare.

Norodul stătea și privea. Fruntașii își băteau joc de El si spuneau”Pe alți I-a mântuit; să se mântuiască pe Sine Insuși dacă este El Hristosul, Alesul lui Dumnezeu.Ostasii de asemenea își băteau joc de El.Se apropiau, Îi dădeau oțet si Îi ziceau “Daca ești Tu Împăratul iudeiilor mântuiește-Te pe Tine Însuși”Luca.23:35-36. Unul dintre talhari își bate joc de El.Trecătorii își băteau joc de El, dădeau din cap si ziceau:”Uăă! Tu, care strici Templul, și-l zidesti la loc în trei zile, mantuiește-te pe tine însuși si pogoară-te de pe cruce”Marcu 15:29-30.

În agonia morții privirea lui Isus îmbartiseaza chipurile celor din jur.Îi răsună în urechi șoapta vrăjmașului: Pentru ei vrei Tu să mori? Merită ei atâta suferință? Legiuni de demoni ațâtau mulțimea care arunca ocară asupra lui Isus.

Ingerii și întreaga ostire cerească este înmărmurită.Cu ochii atinți spre Isus, cu atenția îndreptată spre Tatăl așteaptă un semn din partea Tatălui pentru a izbăvi din chin pe Neprihănitul Isus.Dar Tatăl tace.

Despărțit de Dumnezeu, părăsit de ucenici, sfredelit de vorba vrajmașului, Satana, împresurat de taurii din Basan care îl impung, ținta ocarii si epuizat de durerea trupului din care se scurge viața, fara un singur cuvânt de mângâiere,...iată **VINEREA** cumplită a neamului omenesc. Iată adevărata față a neamului omenesc. Fără farduri aplicate, fără politețuri zaharisite, fără strălucirea mincinoasă a unor strasuri ieftine. Față adevărată a neamului omenesc este față nelegiuirii care a înveninat inima și a întunecat mintea. **VINEREA** numită mare. Zi de adevăr cumplit. Zi de faliment total pentru omenirea care zace în cel rău.

2.SAMBATA

Ucenicii sunt ascunși în case. Dincolo de uși. O zi a tăcerii. Preotii isi sarbatoaresc Pastele atât de drag lor. Cu pioșenie se apropie de un Dumnezeu care le lăsase porunci și legi. Pe care le știau. Ce bine acum că nu mai era nimeni să le conteste autoritatea. Ce bine că nimeni nu mai tulburau oamenii cu cuvinte care loveau în ei ca niște bice. Lucrurile intraseră în normal. În obișnuitul pe care îl știau și îl controlau. Pilat, Irod si toate autoritatile sunt linistite.Nimic nu tulbură liniștea cetății.

Cerul tace. Dumnezeu tace. Tăcere peste tot. O tăcere în care vorbește doar frica. Frica preoților, frica ucenicilor. Totul este pierdut. Fară speranță. Tăcere. Nu mai este nimic de spus. Hristos este în mormânt. Păzit cu strășnicie.

3.DUMNICA

Peste cetate răsar zorii. Grăbită Maria Magdalena și cealaltă Marie împreună cu Salome au venit să vadă mormântul. Dar nu doar mormântul ci pe Cel ce era acolo. Însă Domnul Isus nu mai era acolo.

Un mesaj al unui înger a căzut mai puternic ca fulgerul. A ÎNVIAT! Ele au plecat cu frică și mare bucurie și au fost întâmpinate de Isus Hristos, Mântuitorul care

le-a spus: *"Bucurați-vă!"*. Ele duc vestea ucenicilor care par neputiniciși în a crede că El a înviat. Un basm. Nimic mai mult. Acolo Petru auzind vestea este cuprins de frenezie. Poate că mai există o șansă să se reabiliteze. Să își ceară iertare în fața lui Isus. Dacă El a înviat va sta de vorbă cu El, va plânge, se va căi. Aleargă cu acest gânduri în inimă la mormânt. Dar n-a văzut decât niște fășii de pânză. Prea puțin. Mirat s-a întors acasă. Cleopa cu un alt ucenic întâlnește pe drumul Emausului pe Isus Cel Înviat. Plini de bucurie se întorc la Ierusalim să dea vestea ucenicilor. Ucenici ascultau.

Deodată Isus a venit în mijlocul lor și a rostit: *"Pace vouă!"*. Cuvânt care va rămâne pe buzele credincioșilor de atunci și până la venirea Sa. Dar ucenicii s-au speriat. El i-a invitat să se uite la mâinile și picioarele Lui care păstrau urmele piroanelor. A mâncat pește și un fagure de miere ca semn al învierii Sale în trup. Apoi le-a deschis mintea.

Dumincă. Zi de spaimă pentru preoți. Isus a înviat! Mintea lor căuta febrilă o soluție. Ziceți că ucenicii au venit și au furat trupul Lui pe când voi dormeați! Și au plătit bani mulți pentru această minciună.

Dar toată cetatea era în mișcare. Multe morminte s-au deschis și în sfânta cetate s-au arătat multora. Mulțimea nu mai putea fi înșelată. Învierea era peste tot. Speranța renăscuse. Ochii au prins să aibă sclipiri noi. Privirile s-au înălțat. Isus înviase! Dumnezeu deschisese drumul spre mîntuire prin Robul Său Isus. Moartea a fost biruită. Satan a fost doborât. Cheile locuinței morților i-au fost smulse. Moartea a fost biruită și boldul ei frânt. Zapisul cu păcatele lumii a fost ținut pe cruce. Viața s-a coborât din belșug. Un cuvânt nou a prins să se fluture pe buzele oamenilor: a înviat. *Hristos a înviat !*

Lumea a vorbit VINERI. Dumnezeu a tăcut și a suferit moartea pe cruce.

Lumea a tăcut SÂMBĂTĂ. Dumnezeu a tăcut și El.

Dumnezeu a vorbit DUMINICĂ. Prin ÎNVIERE! Și toți cei care L-au crezut au început și ei să vorbească: *"Hristos a înviat !"* Cu adevărat a înviat!

Să rămănem în **DUMNICA ÎNVIERII** pentru toată viața noastră. Tu cel ce ai rămas în ziua de vineri a neamului omenesc, vino la sărbătoarea duminicii. A iertării și a învierii.

HRISTOS A ÎNVIAT!

pastor : Florin Ianovici